17/11/2019

Μητρ. Βεροίας: “Ο Χριστός θυσία-σε τα πάντα για τη δική μας σω-τηρία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 17 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Παλαιού Προδρόμου, με την ευκαιρία της χθεσινής εορτής του Αποστόλου Ματθαίου, η μνήμη του οποίου εορτάζεται πανηγυρικά στην ενορία.

“Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς σκεφθοῦμε τί θέλουμε, ἄς θυμη-θοῦ-με τόν λόγο τοῦ Κυρίου πού μᾶς λέγει ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ ψυχή σας. **Καί ἄς σκεφθοῦμε ἀκόμη ὅτι ὁ Χριστός θυσία-σε τά πάντα γιά τή δική μας σω-τηρία, γιά νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώ-νια ζωή”** ανέφερε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθά κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Δύο ἀντίθετες εἰκόνες παρουσιά-σθηκαν ἐνώπιόν μας ἀκούοντας τά ἀναγνώ-σματα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς. Ἀπό τή μία ὁ ἀπόστολος Παῦλος καυχᾶται γιά τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, γιά τό ἔσχατο δηλαδή ὅριο τῆς ἀνθρωπίνης ἐξαθλιώ-σεως καί τῆς θείας κενώσεως, καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ ἄφρων πλούσιος τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς καυ-χᾶται γιά τά πολλά ἀγαθά πού τοῦ ἀπέφερε ἡ εὐφορία τῆς γῆς καί τά ὁποῖα τοῦ ἐξασφαλίζουν μία πλού-σια ζωή «εἰς ἔτη πολλά», γιά πολλά χρόνια.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, δέν καυχᾶται μόνο γιά τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἀκολουθεῖ μέ χαρά τό παράδειγμά του. Στόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ σταυρώνει τόν κόσμο «σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καί ταῖς ἐπιθυμίαις», μέ τίς πράξεις καί τίς ἐπιθυμίες του, μέ τίς κακίες καί ἀδυναμίες του, μέ φιλοδοξίες καί τίς πλεονεξίες του, καί συγχρόνως σταυρώνει καί τόν ἑαυτό του γιά τόν κόσμο, νεκρώνει δηλαδή καί ἀκυρώνει τήν ἐπίδραση πού μπο-ρεῖ νά ἔχουν ὅλα αὐτά μέσα του, γιατί τά θεωρεῖ ἀσήμαντα σέ σύγκριση μέ αὐτό πού κερδίζει ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπό τή μετοχή του στόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί μέσα ἀπό τήν οἰκείωσή του μέ τή σταύ-ρωσή του.

Ὁ ἄλλος, ὁ ἄφρων πλούσιος, ἐπα-ναπαύεται στά ὑλικά ἀγαθά, γιατί δέν κατανοεῖ πόσο προσω-ρι-νά καί πρόσκαιρα εἶναι. Ἐπανα-παύ-εται στά ὑλικά ἀγαθά καί καυχᾶται γι᾽ αὐτά, χωρίς νά ἀντι-λαμβάνεται πόσο πρόσκαιρη εἶναι ἡ ζωή καί πόσο ἄδηλο τό τέλος της.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, χαίρεται γιά ὅ,τι θυσιάζει, γιά ὅ,τι δέν κατέχει, γιά ὅ,τι στερεῖται μέ τή θέλησή του γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιά τήν προοπτική τῆς μελλούσης καί αἰωνίου ζωῆς πού Ἐκεῖνος ὑπόσχεται, γιά ὅ,τι θά ἀναπαύσει τήν ψυχή του.

Ὁ ἄλλος, ὁ ἄφρων πλούσιος, χαί-ρεται γιά ὅ,τι συγκεντρώνει, γιά ὅ,τι νομίζει πώς θά ἀπολαύσει, γιά ὅ,τι θά τοῦ δώσει τή δυνατότητα νά ἀναπαύσει τό σῶμα του.

Δύο ἀντίθετες εἰκόνες, δύο ἀντί-θετες θεωρήσεις τῆς ζωῆς καί τοῦ κόσμου, μᾶς παρουσίασαν σήμερα τά ἱερά ἀναγνώσματα. Δύο εἰκό-νες πού δέν ἀποτυπώνουν μόνο τή στάση τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἤ τοῦ ἄφρονος πλουσίου, ἀλλά τή στάση τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐπο-χῆς καί τή δική μας στάση. Γιατί σέ κάθε ἐποχή ὑπάρχουν αὐτοί πού δελεάζονται ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά, ἀπό τόν πλοῦτο καί τή δόξα, αὐτοί πού πέφτουν στόν πειρασμό τῆς πλεονεξίας καί τῆς φιλοχρηματίας καί νομίζουν ὅτι θά ζήσουν αἰώ-νια γιά νά ἀπολαύσουν ὅσα συγ-κέντρωσαν, χωρίς νά κοπιάζουν καί νά κουράζονται.

Ὑπάρχουν ὅμως καί ἐκεῖνοι πού σκέφτονται πιό συνετά, πού ἀντι-λαμβάνονται καί συνειδητοποιοῦν ὅτι ἡ ζωή μας στή γῆ εἶναι πρόσ-καιρη καί τά ἀγαθά ἐφήμερα, καί παρότι νομίζουμε ὅτι ἀναπαύουν τήν ψυχή μας, μᾶς δημιουργοῦν τελικά τά ἴδια προβλήματα πού ἀντιμετώπιζε καί ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς: ποῦ θά τά ἀποθη-κεύ-σουμε, πῶς θά τά διατηρήσουμε, πῶς θά τά αὐξήσουμε;

Καί ποιό εἶναι τό ἀποτέλεσμα; Ὁ ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος καυχᾶται ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου καί σταυ-ρώνει ἐπ᾽ αὐτοῦ τίς κοσμικές ἐπι-διώξεις καί φιλοδοξίες, ζεῖ χωρίς ἐγκόσμιες ἀπογοητεύσεις καί ἀπο-λαμβάνει τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς, «ἅ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Ἀντίθετα, ὁ ἄφρων πλούσιος χωρίς νά προλάβει νά ἀπολαύσει τά ὑλικά ἀγαθά, ὅπως θά ἐπιθυ-μοῦσε καί ὅπως σχεδίαζε, χάνει τελικά ὄχι μόνο αὐτά ἀλλά καί τά αἰώνια ἀγαθά, χάνει καί αὐτή τή ζωή καί τήν αἰώνια.

Δύο εἰκόνες ἀντίθετες μᾶς πα-ρου-σίασε ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, δύο εἰκόνες γιά τίς ὁποῖες δέν πρέπει νά βιασθοῦμε καί νά ποῦμε ὅτι δέν μᾶς ἀφοροῦν, γιατί ἐμεῖς δέν εἴμαστε πλούσιοι, οὔτε εἴμα-στε ἀπόστολοι.

Μᾶς ἀφοροῦν, διό-τι δέν ἔχει ση-μασία τό μέγεθος τοῦ πλούτου ἀλλά ἡ προσκόλλησή μας σ᾽αὐτόν. Δέν ἔχει σημασία τό μέγε-θος τῆς θυσίας πού κάνουμε γιά τόν Χρι-στό ἀλλά ἡ διάθεση νά τήν κά-νουμε. Καί τή στάση τῆς ζωῆς μας δέν τήν ἐπιλέγουμε μία μόνο φο-ρά, λίγο πρίν ἀπό τήν ἀποχώ-ρησή μας ἀπό τόν κόσμο αὐτό, ἀλλά κάθε ἡμέρα, μέ τίς καθη-με-ρινές μας ἐπιλογές.

Γι᾽ αὐτό ἄς σκεφθοῦμε τί ἐπιλο-γές κάνουμε. Σάν τοῦ ἄφρο-νος πλουσίου ἤ σάν τοῦ ἀπο-στόλου Παύ-λου; Ποῦ ἔχουμε προ-σηλω-μένη τή σκέψη μας καί τήν ψυχή μας στόν Θεό ἤ στά ὑλικά πράγ-ματα; Τί μᾶς ἀναπαύει πε-ρισ-σό-τερο; Νά ἔχουμε ἥσυχη τή συ-νεί-δησή μας, νά εἴμεθα συμφιλιω-μέ-νοι μέ τόν Θεό ἤ νά ἐπιδιώκουμε αὐξήσουμε τά ὑλικά ἀγαθά μας;

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς σκεφθοῦμε τί θέλουμε, ἄς θυμη-θοῦ-με τόν λόγο τοῦ Κυρίου πού μᾶς λέγει ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ ψυχή σας. Καί ἄς σκεφθοῦμε ἀκόμη ὅτι ὁ Χριστός θυσία-σε τά πάντα γιά τή δική μας σω-τηρία, γιά νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώ-νια ζωή.

Ἄς μήν ἀφήσουμε, λοιπόν, τά ὑλικά πράγματα νά γίνουν ἐμπό-διο σέ αὐτά πού μᾶς χαρίζει ὁ Χριστός, ἀλλά ἄς φροντίσουμε νά ἐπιλέγουμε αὐτά πού δέν θά μᾶς στερήσουν τόν Χριστό, ἔστω καί ἄν ἀπαιτοῦν κάποιες θυσίες, ὥστε νά ἀπολαύσουμε στόν οὐρα-νό ὅσα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἑτοίμασε γιά ἐμᾶς.